

ร็อบ แมตติส

คำเทศนา: พระเจ้าปกครองในบาบิโลน

โบสถ์โรสฮิลล์

26 เมษายน 2569

ในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า เราจะเจาะลึกหนังสือดาเนียลในพันธสัญญาเดิม

และมันจะเป็นประสบการณ์ที่ไม่ธรรมดา! เพื่อเป็นเวทีสำหรับคำเทศนาที่กำลังจะมาถึง

ผมอยากจะระบุบางสิ่งที่คุณควรรู้ก่อนเริ่ม:

หนังสือเล่มนี้ระบุว่าผู้เขียนชื่อดาเนียลการเล่าเรื่องเริ่มต้นด้วยหนุ่มชาวยิวในราชวงศ์หรือราชสำนักของกษัตริย์ช

าวยิวผู้เขียนวางเรื่องนี้ไว้ในบริบทของประวัติศาสตร์มนุษย์ในตอนต้น"ในปีที่สามแห่งรัชสมัยของกษัตริย์ยอซา

กิมแห่งยูดาห์.....ประวัติศาสตร์บันทึกว่ากษัตริย์แห่งยูดาห์ปกครองตั้งแต่ 609 ถึง 598 ก่อนคริสต์ศักราช

ค. (หรือก่อนคริสตกาลตามที่หลายคนคุ้นเคยกับการเรียกเขา) เป็นเวลาประมาณ 11

ปีเขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์โดยฟาโรห์นิโคลัสที่ 2

แห่งอียิปต์นี้เป็นช่วงเวลาแห่งความวุ่นวายในประวัติศาสตร์ของยูดาห์ โดยรัฐบาลและกองทัพอ่อนแอลง

และประเทศอื่นๆ ยึดครองดินแดนเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากของยูดาห์

เมื่อบาบิโลนล้อมประชากรของพระเจ้าหลายครั้งในช่วงหลายปีที่ผ่านมาใน 605 ปีก่อนคริสตกาล

ยูดาห์ปิดล้อมกรุงเยรูซาเล็มเป็นครั้งแรก

ดาเนียลเองอธิบายถึงการ โจมตีซึ่งกองทัพบาบิโลนยึดกรุงเยรูซาเล็มและคุมขังกษัตริย์เยโฮยาจิมและสมาชิกราช

วงศ์และขุนนางหลายคนในบาบิโลนดาเนียลเป็นหนึ่งในเชลยบาบิโลนยังปล้นพระธาตุศักดิ์สิทธิ์บางส่วนจากพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มและนำกลับมาซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนวางไว้ในพระวิหารของพระเจ้าของเขา

แต่สิ่งสำคัญคือดาเนียลไม่เพียงแต่เล่าเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติระหว่าง 605

ปีก่อนคริสตกาลถึง 537 ปีก่อนคริสตกาล

แต่ยังเป็นเรื่องราวที่ละเอียดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับพระคุณอันน่าอัศจรรย์และความภักดีของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ไม่ว่าโลกจะดูเหมือนจะล่มสลายหรือไม่ก็ตาม

ดังนั้นฉันจึงอยากอ่านบทแรกของหนังสือดาเนียลให้คุณฟังอย่างครบถ้วนเพื่อปูทางให้เราสามารถสำรวจ

จหนังสือที่ยอดเยี่ยมเล่มนี้ได้:

การ ฝึก อบรม ของ ดาเนียล ใน บาบิโลน 1:1-21

1 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของเยโฮยาควินกษัตริย์แห่งยูดาห์

เบนุดัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็มและล้

อมกรุงเยรูซาเล็ม ²

พระยาห์เวห์ทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์และสิ่งของในพระวิหารไว้ในมือของพระองค์พระองค์ทรงนำพวกเขาไปยังพระนิเวศของพระเจ้าของเขาในบาบิโลนและเก็บไว้ในคลังของพระเจ้า

³ กษัตริย์ จึง สั่ง ให้ อัชเปนาส ผู้ หัวหน้า ข้าราชการ นำ ชาว

อิสราเอล บาง คน จาก ราชวงศ์ และ ขุนนาง มา รับใช้ กษัตริย์—4

หนุ่ม สาว ไม่มี ตำหนิ รูป หล่อ ฉลาด มี ไหวพริบ และ มี คุณสมบัติ

ที่ จะ รับใช้ ใน พระราชวัง ของ กษัตริย์.เขา ต้อง สอน ภาษา และ

วรรณกรรม บาบิโลน ให้ พวก เขา.5 กษัตริย์ แจก จ่าย อาหาร และ

เหล้า องุ่น ทุก วัน จาก โต๊ะ ของ กษัตริย์.พวก เขา ต้อง รับ การ ฝึก

อบรม เป็นเวลา สาม ปี ก่อน เข้า รับใช้ กษัตริย์

⁶ ในบรรดาคนที่ทรงเลือกมีคนยูดาห์ ดาเนียล อานาเนียห์ มิชาเอล

และอาซาริยาห์ ⁷ ผู้ปกครองตั้งชื่อใหม่ให้เขา ดาเนียลชื่อเบธซาร์

ฮานันยาห์เรียกว่าชาดรัค มิซาร์เรียกว่าเมซาค

และอาซาริยาห์เรียกว่าอาเบดเนโก

ดาเนียลตัดสินใจที่จะไม่ทำให้ตัวเองเป็นมลทิน ไม่เปื้อนด้วยอาหารและเหล้าองุ่นของราชวงศ์

และเขาขออนุญาตจากหัวหน้าข้าราชการไม่ให้ตัวเองเป็นมลทินในลักษณะนี้ 9

พระเจ้าทรงให้ข้าราชการแสดงความโปรดปรานและความเมตตาต่อดาเนียล แต่เจ้าหน้าที่ก็กล่าวกับดาเนียลว่า

"ข้าพเจ้าเกรงกลัวกษัตริย์เจ้านายของข้าพเจ้าเหตุใดข้าพเจ้าจึงเห็นท่านพอมแห้งกว่าชายหนุ่มในวัยเดียวกันกษัตริย์จะตัดศีรษะข้าพเจ้าเพราะท่าน"

¹¹ ดาเนียลกล่าวกับทหารรักษาการณ์ที่นายทหารใหญ่แต่งตั้งว่า

"จงทดสอบผู้รับใช้ของพระองค์เป็นเวลาสิบวัน

ให้ผักและน้ำแก่เราเท่านั้น ¹³

ถ้าอย่างนั้นจงเปรียบเทียบรูปร่างหน้าตาของเรากับชายหนุ่มที่กินอา

หารของราชวงศ์ และปฏิบัติต่อข้าราชการอย่างที่ท่านเห็น"¹⁴

เขาจึงยอมรับและชิมเป็นเวลาสิบวัน

¹⁵ เมื่อสิ้นสุดสิบวัน

พวกเขาดูเหมือนมีสุขภาพดีและมีคุณค่าทางโภชนาการมากกว่าชา

ยหนุ่มที่กินอาหารจริง ¹⁶

ทหารยามจึงหยิบอาหารและเหล้าองุ่นที่ตนเลือกมาให้ฝึกแทน

17

พระเจ้าประทานความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณกรรมและการเรียนรู้อุทิศทุกประเภทแก่ชายหนุ่มสี่คนนี้ดาเนียลสามารถเข้าใจนิมิตและความฝัน

¹⁸ เมื่อสิ้นสุดเวลาที่กษัตริย์ทรงรวมพวกเขาเป็นผู้ช่วย ¹⁹

กษัตริย์ตรัสกับพวกเขาและพบว่าไม่มีใครเทียบได้กับดาเนียล

ฮานันยาห์ มิซารี และอาซารียาห์

ดังนั้นพวกเขาจึงเข้าเป็นข้าราชการของกษัตริย์ ²⁰

เมื่อกษัตริย์ทรงถามสติปัญญาและความเข้าใจของพวกเขา

²¹ ดาเนียลอยู่ที่นั่นจนถึงปีแรกของกษัตริย์ไซรัส

ให้เราอธิษฐาน:

เมื่อแยกย่อยบทแรก มีบางสิ่งที่ควรคำนึงถึง:

- ประการแรก เป็นสิ่งสำคัญสำหรับประชากรของพระเจ้า: ดาเนียลเสนอมุมมองของมนุษย์ในข้อ 1 และผู้ติดตามพระเจ้าในข้อ

2 "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบเยโฮยาควินกษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ไว้ในพระหัตถ์ของเขา (เนบูคัดเนสซาร์)"

คุณ จะเห็นการวางโลกทัศน์ในดาเนียลความเป็นมนุษย์และวิธีของพระเจ้า

คุณ จะเห็นได้ว่าดาเนียลคำนึงถึงมุมมองของพระเจ้าเสมอเมื่อเขียนเรื่องราวของเขา

สำหรับผู้เชื่อในปัจจุบันเราต้องยอมรับทัศนคติในการมองเห็นและดำเนินชีวิตในโลกนี้ด้วยเราอยู่ในโลก แต่ไม่ใช่ในโลกเช่นเดียวกับดาเนียล

- ประการที่สอง เราเห็นธรรมชาติที่ร้ายกาจของผู้นำที่ไม่เชื่อในพระเจ้าที่โหดร้าย โหดร้าย

และเอาแต่ใจตัวเอง โดยสิ้นเชิงเนบูคัดเนสซาร์วางแผนที่จะหลอหลอมคนหนุ่มสาวที่ฉลาดที่สุดและเก่ง

ที่สุดในยูดาห์ตามภาพลักษณ์ของเขาเองซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนภาษา ศาสนา วัฒนธรรม

และแม้แต่อาหารของพวกเขา—แม้แต่ชื่อของพวกเขา!

นี่เท่ากับการล้างสมองที่แปลกประหลาดโดยสิ้นเชิงสำหรับคนหนุ่มสาวเหล่านี้และขัดต่อวัฒนธรรมที่พระเจ้าสร้างขึ้นสำหรับพวกเขา

- ประการที่สาม อาจเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่อาหารที่ดาเนียลและเพื่อนๆ ของเขากินน่าจะเป็นเนื้อหมู

เช่นเดียวกับเนื้อสัตว์สำหรับรูปเคารพ ซึ่งกฎหมายของชาวยิวห้ามในขณะนั้น

- สูดท้าย บางประเด็นเกี่ยวกับโครงสร้างของหนังสือดาเนียล

บทที่ 1-6 เป็นชีวประวัติเป็นหลัก โดยติดตามประจักษ์พยานของดาเนียลในราชสำนักบาบิโลนบทที่

7-12 หยิบยกนิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับน้ำพระทัยในอนาคตของพระเจ้า

นอกจากนี้ยังมีบางสิ่งที่ไม่สามารถตัดสินใจได้โดยการอ่านดาเนียลเป็นภาษาอังกฤษดาเนียล 2:4 ข ถึง

7:28

เดิมเขียนเป็นภาษาอราเมอิกภาษานี้เป็นภาษาสากลตั้งแต่ศตวรรษที่เก้าและแปลก่อนคริสต์ศักราชรูปแบบ

ของดาเนียลคือส่วนแรกซึ่งเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาวอียิวเขียนเป็นภาษาฮีบรูใ

ขณะที่ข้อความเดิมเขียนเป็นภาษาอราเมอิกเมื่อพูดถึงกิจการที่ไม่ใช่ชาวอียิวและระหว่างประเทศในบท

ต่อ ๆ ไปข้อความกลับไปเป็นภาษาฮีบรู โดยมีภูมิหลังที่มุ่งเน้นไปที่

"ประชากรและคำพยากรณ์ของพระเจ้า" เราไม่แน่ใจว่าทำไมดาเนียลถึงเขียนแบบนี้

แต่มันไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงการเล็งดูทางโลกที่ร้ายของดาเนียลเท่านั้น

แต่ยังแสดงให้เห็นว่าดาเนียลอาจมีความตั้งใจอย่างลึกซึ้งที่จะถ่ายทอดข่าวสารที่ลึกซึ้งนอกเหนือจากผู้ค

นของเขาเอง

ตอนนี้เรามาดูกันว่าพระเจ้าทรงรักษาประชากรของพระองค์ให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แปลกประหลาดและย

ากลำบากอย่างยิ่งนี้อย่างไร: ข้อ 9 กล่าวว่า "พระเจ้าทรงให้เจ้าหน้าที่

(ซึ่งเผด็จาคาเนียลและเพื่อนหนุ่มของเขา) แสดงความรักและความเมตตาต่อคาเนียล"

ข้าราชการเกรงกลัวกษัตริย์ในใจและบอกว่ากษัตริย์จะประหารชีวิตเขาเพราะไม่เชื่อฟังคำสั่งที่นี้คาเนียลขอให้เจ้าหน้าที่ป้อนอาหาร ผัก และน้ำเพื่อสุขภาพให้เขาและเพื่อน ๆ แทนอาหารที่อุดมสมบูรณ์จากโต๊ะของกษัตริย์

ปรากฏว่าสิ่งที่คาเนียลและคนอื่นๆ

ได้รับนั้นเหมาะสมสำหรับพวกเขามากกว่าอาหารและเครื่องดื่มที่อุดมสมบูรณ์ของกษัตริย์ไม่เพียงแต่พวกเขาได้

รับความโปรดปรานและสุขภาพ แต่ในข้อ 17 เราเห็นว่า

"พระเจ้าประทานความรู้และความเข้าใจในวรรณกรรมและการเรียนรู้ทุกประเภท"คาเนียลสามารถเข้าใจนิมิตและ
ละความฝันได้ทุกประเภท "

ในตอนท้ายของบท เราเสร็จสิ้นการฝึกอบรมคาเนียล ฮานันยาห์ มิชาอัล และอาซาริยาห์

ซึ่งเข้ามารับใช้กษัตริย์และพวกเขาแข็งแกร่งกว่า

"นักมายากลและนักเวทมนตร์ที่ขี้ปวงในอาณาจักรทั้งหมดของพระองค์" ลีบเท่า

สิ่งสำคัญที่นี่ไม่ใช่แค่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ และไม่ใช่แค่ "เรื่องราวที่ดีในพระคัมภีร์ไบเบิล"

นี่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการไล่ประชาชนเพื่อทรัพย์สินของพวกเขาอย่างแยบยลของพระเจ้า แนวคิดเรื่อง

"ประชาชนอยู่เพื่อพระเจ้าเอง" นี้แพร่กระจายไปทั่วพระคัมภีร์ทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่:

เราอ่านในอพยพ 19:5-6; y 1 เปโตร 2:9-10

“⁹แต่คุณคือคนหนึ่ง, **นักบวชราชวงศ์, ประเทศศักดิ์สิทธิ์, ทรัพย์สินข**

องชาติ:

**พระเจ้าเพื่อท่านจะได้ประกาศพระผู้ยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้ทรงเรียก
ท่านออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์¹⁰**

เพราะท่านมิได้เป็นประชาชาติ

แต่บัดนี้ท่านเป็นประชากรของพระเจ้าท่านไม่ได้รับการอภัยโทษ

แต่บัดนี้ท่านมีความเมตตา.”

ดังนั้น ในช่วงสองสามสัปดาห์ที่ผ่านมา

เราจะได้เห็นบุคคลที่สอดคล้องกับพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริง

และกลุ่มคนหนุ่มสาวที่พบว่าแสวงหาพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์

ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหนหรือเราอยู่ที่ไหน เพราะพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและจริงใจอย่างสมบูรณ์

และจะทรงทำตามพระประสงค์และจุดประสงค์ของพระองค์

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อโลกของเราดูเหมือนจะพังทลายนี้เป็นความจริงสำหรับเราในปัจจุบันเช่นเดียวกับเมื่อ

2,500 หรือ 2,600 ปีก่อนในสมัยของดาเนียล

ความคิดสุดท้ายข้าพเจ้าอยากจะกระตุ้นให้ท่านแต่ละคนสละเวลาอ่านหนังสือคาเนยลในอีกไม่กี่สัปดาห์

ข้างหน้า เพื่อที่ท่านจะได้เตรียมพร้อมสำหรับสิ่งที่พระเจ้าทรงสอนเราผ่านหนังสือประวัติศาสตร์